

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-411-0028

Dato: 9. december 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 55 - Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og forskellige andre love. (Mindre justering af reglerne vedrørende investeringsselskaber)

Hermed sendes kommentar til henvendelse fra Bech-Bruun Advokatfirma af 8. december 2009, L 55 – bilag 9.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Afsnit 2. Overgangsreglerne ved statusskifte

(a-g)

Bech-Bruun ønsker bekræftet, at retsstillingen, hvor et selskab skifter status fra almindeligt aktieselskab til investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 eller omvendt, er således, at aktionærernes situation er reguleret i aktieavancebeskatningslovens § 33, mens selskabets situation udelukkende er reguleret i selskabsskattelovens § 5 (bliver investeringsselskab) henholdsvis selskabsskattelovens § 5 F (bliver almindeligt selskab).

Da dette er ensbetydende med, at overgangen for aktionærerne og selskabet ikke sker på samme tidspunkt, opregnes en række konsekvenser heraf i forhold til udloddet udbytte, idet Bech-Bruun ønsker bekræftet, at det forholder sig således. Samtidig opfordres til en ændring af disse overgangsregler ved statusskift.

Endvidere stilles spørgsmål til forståelse af udtrykket ”efter vedtægterne ikke kan investere i aktier eller andele i selskaber, der er hjemmehørende her i landet” i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19. 3. pkt.

Endelig stilles spørgsmål om, på hvilket tidspunkt betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 19 skal anses for opfyldt.

Kommentar:

Til spørgsmålet om aktieavancebeskatningslovens § 19 og tidspunkt for opfyldelse af betingelserne kan det oplyses, at vurderingen af, om et selskab er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 eller ej, ikke skal foretages løbende i indkomstår, men ved udgangen af indkomståret. Således skal f.eks. opgørelsen af antallet af deltagere først foretages ved udgangen af indkomståret.

Med hensyn til overgangsreglerne for statusskifte skal det indledningsvis bemærkes, at nærværende lovforslag ikke omhandler de pågældende overgangsregler ved statusskifte, men at der derimod er tale om et regelsæt, der blev indført tilbage i 2005, jf. lov nr. 407 af 1. juni 2005. Som Bech-Bruuns henvendelse illustrerer, er det dog hensigtsmæssigt, hvis overgangen for aktionærer og selskab anses for sket på samme tidspunkt. Dette har også været intentionen.

Skatteministeriet er opmærksom på, at der kan være visse uhensigtsmæssigheder i forhold til eventuelle skift i status, og vil derfor overveje, hvorvidt det er muligt at ændre reglerne på dette punkt.

Der kan i forhold til de to spørgsmål i øvrigt henvises til kommentaren til høringssvaret fra FSR L 55 - bilag 6 og svaret på spørgsmål 14.

For så vidt angår selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, 3. pkt., skal bemærkes, at fritagelsen for udbytteskatten på 15 pct. er begrundet i, at udbyttet hidrører fra udenlandske aktier. Vedtægterne skal således indeholde bestemmelsen om, at der ikke kan investeres i danske aktier på et sådant tidspunkt, at der kan være sikkerhed for, at det udbytte, der modtages, ikke hidrører fra danske aktier. Bestemmelsen om, at der ikke kan investeres i danske aktier, skal fremgå af vedtægterne. Undtagelsen kan således ikke finde anvendelse, hvis det alene fremgår af andre forpligtende omstændigheder, som f.eks. en aktionæroverenskomst.

Afsnit 3. Ikrafttrædelsesreglerne i lov nr. 98 af 10. februar 2009

(h)

Bech-Bruun bemærker, at § 10, stk. 9, i lov nr. 98 af 10. februar 2009, efter dens ordlyd alene vedrører virkningen på aktionærniveau, dvs. personaktionærer og selskabsaktionærer.

Videre bemærker Bech-Bruun, at virkningstidspunktet for selskabet, der som følge af lov nr. 98 af 10. februar 2009, overgår til at være et investeringsselskab, således må følge af udgangspunktet i § 10, stk. 1, der bestemmer, at *"loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende"*, dvs. den 12. februar 2009.

Bech-Bruun ønsker ovenstående bekræftet.

Kommentar:

Det kan ikke bekræftes.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at lov nr. 98 af 10. februar 2009 for så vidt angår selskabet har virkning fra indkomståret 2009, jf. § 10, stk. 9, hvor der omtales gevinst og tab, der opgøres for indkomståret 2009.

Bech-Bruun bemærker imidlertid, at selskabet først ved udgangen af indkomståret kan konstatere, hvorvidt betingelserne for at være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 er opfyldte.

Derfor mener Bech-Bruun, at der derfor bør indsættes en undtagelse til *"månedssfristen"* i selskabsskattelovens § 5, stk. 3.

Selskabsskattelovens § 5, stk. 3, bestemmer at selskabets ledelse senest én måned efter selskabet overgår til at være et investeringsselskab skal indsende en afsluttende indkomstopgørelse til told- og skatteforvaltningen.

Kommentar:

Der henvises til SKAT's styresignal SKM 2009.595 og kommentarerne til FSR's bemærkninger i det supplerende høringsskema, jf. L 55 – bilag 6.

(i)

Bech-Bruun bemærker, at eftersom § 10, stk. 9, i lov nr. 98 af 10. februar 2009, efter dens ordlyd alene omhandler *"gevinst og tab"*, har lov nr. 98 af 10. februar 2009 ikke virkning for udbytter udloddet forinden den 12. februar 2009, jf. udgangspunktet i § 10, stk. 1.

Denne opfattelse er i tråd med forarbejderne, der tillige alene omtaler gevinst og tab. Ej heller fremgår det af forarbejderne, at det skulle være hensigten med § 10, stk. 9, at ramme udloddede udbytter med tilbagevirkende kraft.

Skatteministeren har således i relation til indeholdelse af kildeskat på renter tilkendegivet, at det vil være uhensigtsmæssigt med et virkningstidspunkt, der ligger inden lovens vedtagelse, jf. L 23 – bilag 15 (Folketingsåret 2008-09). Samme uhensigtsmæssighed påpeger Bech-Bruun således i relation til indeholdelse af udbytteskatter.

Bech-Bruun ønsker bekræftet, at reglerne i lov nr. 98 af 10. februar 2009 om investeringsselskaber ikke har virkning for udbytter udloddet fra selskaber, der som følge af loven overgår til at være et investeringsselskab, den 11. februar 2009 eller tidligere.

Kommentar:

Det kan bekræftes, at loven ikke har virkning for udbytter udloddet inden lovens virkningstidspunkt, jf. ovenfor.

Afsnit 4. Værdiansættelse

(j)

Bech-Bruun bemærker, at værdiansættelsen af aktier og beviser i investeringsselskaber skal ske efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7.

”Ved værdien af aktier og investeringsforeningsbeviser m.v., som er udstedt af et investeringsselskab, forstås markedskursen. Kan en markedskurs ikke fastlægges, eller er denne lavere end tilbagekøbsværdien opgjort efter § 19, stk. 2, nr. 2, anvendes tilbagekøbsværdien”, jf. § 23, stk. 7, 5. pkt.

Sammenholdt med aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, nr. 2, 1. pkt., der omtaler en tilbagekøbsværdi, *”en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi”*, er markedskursen på aktier og beviser i investeringsselskaber en kurs, der ligger tæt op ad indre værdi.

Da aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, er udarbejdet under forudsætning af, at der til investeringsselskaber knytter sig en tilbagekøbsforpligtelse, rejser spørgsmålet sig om, hvorvidt værdiansættelsen på aktier og beviser i investeringsselskaber uden tilbagekøbsforpligtelse, hvor der i øvrigt ikke kan fastlægges en markedskurs, også skal ske på baggrund af indre værdi.

Bech-Bruun opfordrer til, at dette bekræftes og præciseres i loven.

Kommentar:

Med værdien af aktier og beviser udstedt af investeringsselskaber forstås markedskursen. Det kan bekræftes, at såfremt denne ikke kan fastlægges, vil indre værdi være et udmærket udgangspunkt for den konkrete fastlæggelse af værdien på aktier eller beviser i det enkelte investeringsselskab.

Afsnit 5. Medarbejderholdingselskaber

(k)

Bech-Bruun bemærker, at undtagelsen for medarbejderholdingselskaber i sin nuværende udformning er for snæver til at opfylde sit formål.

Medarbejderne (aktionærene) vil alene kunne afstå aktierne til selskabet eller til andre personer, der er ansat i driftsselskabet på tidspunktet for afståelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at anpartsselskaber ikke må eje egne anparter. Derudover nævner Bech-Bruun, at det ikke er muligt at indrette selskabet på en måde, så medarbejderne relativt simpelt kan blive indløst. Konsekvensen heraf er, at selskabet vil blive omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, nr. 2, 1. pkt., om selskaber med indløsningsret, og undtagelsen for medarbejderselskaber finder ikke anvendelse i relation til disse.

Bech-Bruun ser ikke noget særligt formål med at begrænse aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 5, til alene at angå ottemandselskaber, hvorfor undtagelsen ønskes gjort generel. I praksis vil det således med den nuværende retsstilling være et problem, at der ikke kan fastsættes rimelig faste rammer for, at medarbejderselskabet indløser medarbejdere, når disse ønsker at afstå deres aktier.

Derudover har selskabet ikke mulighed for at have et rimeligt kapitalberedskab til at indløse medarbejdere. Alt i alt gør disse begrænsninger reelt aktierne i et sådant medarbejdersel-

skab så illikvide, at aktierne let kan vise sig at blive værdiløse for dem enkelte medarbejder. Alene meget store selskaber vil kunne benytte reglerne, da der i disse selskaber vil være en stor nok medarbejderskare til at sikre at aktierne er omsættelige. Bech-Bruun går ikke ud fra, at det alene har været hensigten at skabe en undtagelse for de allerstørste selskaber, men tillige for små og mellemstore virksomheder. Derfor håber Bech-Bruun, at bestemmelsen kan udvides, da der ikke umiddelbart er problemer heri.

Kommentar:

Skatteministeriet mener ikke, at aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 5, bør udvides og gøres generel.

Alene det forhold, at medarbejderholdingselskabet i praksis har en tilbagekøbspligt, bevirker dog efter Skatteministeriets opfattelse ikke, at selskabet pludselig må karakteriseres som et investeringsselskab med tilbagekøbspligt med den konsekvens, at undtagelsen i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 5, ikke længere finder anvendelse.

Bech-Bruun ønsker bekræftet, hvorvidt aktionærbetingelsen skal være opfyldt kontinuerligt (dvs. selv meget kortvarige aktiebesiddelser af andre end medarbejdere, diskvalificerer selskabet fra undtagelsen), eller om en rent midlertidig aktiebesiddelse af andre end medarbejdere ikke diskvalificerer fra undtagelsen.

Kommentar:

Det kan bekræftes, at aktionærbetingelsen skal være opfyldt kontinuerligt.

Undtagelsen i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 5, blev indsat således, at medarbejderholdingselskaber, ”*der udelukkende ejer aktier, tegningsretter og aktieretter, omfattet af aktieavancebeskatningsloven, og... alene ejes af personer, der er ansat*” i det selskab, som medarbejderholdingselskabet har aktier i eller et her med koncernforbundet selskab, ikke blev ramt af den udvidede definition af et investeringsselskab.

Såfremt aktierne i medarbejderholdingselskabet afstås til en udenforstående tredjemand, falder forudsætningen for, at være omfattet af undtagelsen. Dette gælder også, selvom der alene er tale om en midlertidig afståelse.

Det er således alene medarbejdere, der ved erhvervelsen af aktierne var ansat ved det selskab, som medarbejderholdingselskabet har aktier i eller et her med koncernforbundet selskab, der må eje aktierne i medarbejderholdingselskabet.

(I)

Bech-Bruun ønsker derudover bekræftet, at et selskab for at være omfattet af bestemmelsens ordlyd, godt kan eje aktier i mere end ét selskab.

Det gør sig gældende, hvis aktiebesiddelserne hver for sig opfylder kravene, f.eks. hvis der investeres i et selskab, som aktionærerne er ansat i – og i et selskab koncernforbundet der med.

En præcisering heraf bør efter Bech-Bruun's opfattelse ligeledes indarbejdes i loven.

Kommentar:

Det kan bekræftes.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget til 3. behandlingen af L 23 (Folketingsåret 2008-09), jf. L 23 – bilag 52, at ”medarbejderholdingselskabs-reglen” ikke finder anvendelse, ”hvis det andet selskab eller et af de andre selskaber selv er et investeringsselskab.”.

(m)

Bech-Bruun ønsker dernæst bekræftet, at undtagelsen også finder anvendelse, såfremt en eller flere aktier i medarbejderholdingselskabet er ejet af en medarbejders personlige holdingselskab.

Dette ønskes ligeledes præciseret.

Kommentar:

Det kan ikke bekræftes.

Det er alene den fysiske medarbejder, der var ansat på erhvervelsestidspunktet, der må eje aktier i medarbejderholdingselskabet.

Afsnit 6. Salgsselskaber

(n)

Bech-Bruun bemærker, at udvidelsen af definitionen af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19 potentielt har mangedoblet antallet af selskaber, som omfattes af bestemmelsen

Blandt de typer af selskaber, som nu bliver omfattet af reglerne, er det uhensigtsmæssigt for især én type; nemlig det, man kunne betegne som ” salgsselskaber”. Dvs. selskaber der har fungeret som almindelige holdingselskaber for egentlige driftsselskaber, og som er under afvikling efter et salg af driftsselskabet. Sådanne selskaber er ikke omfattet af reglerne om investeringsselskaber i tiden indtil driftsselskabet sælges, jf. ABL § 19, stk. 2, selv når selskabet har otte aktionærer eller mere. Umiddelbart efter salget vil et sådan selskab imidlertid meget hurtigt blive omfattet af reglerne om investeringsselskaber, hvis der er otte eller flere aktionærer i selskabet. Samtidig vil sådanne selskaber imidlertid sædvanligvis være kendetegnet ved enten; (i) at en meget væsentlig del af salgssummen er modtaget i form af en fordring mod køberen, dvs. finansiering ved gældsbrief, eller (ii) at køberen godt nok selv har finansieret købet, og salgsselskabet dermed har modtaget en større købesum, men at salgsselskabet hæfter for forpligtelser i henhold til et mere eller mindre omfattende ”garantikatalog”, og derfor er undergivet en rådighedsbegrænsning i forhold til disponering over den modtagne købesum for at sikre at salgsselskabet kan honorere evt. garantikrav fra køber som følge af mangler eller lign. i en efterfølgende periode på ofte flere år.

I begge tilfælde vil salgsselskabets aktivmasse objektivt set opfylde betingelserne for - helt utilsigtet - at blive kvalificeret som investeringsselskab. Dette medfører afståelsesbeskatning af aktionærerne i selskabet, jf. ABL § 33.

Hvis selskabet imidlertid falder ind under (i) eller (ii) ovenfor, vil der ikke nødvendigvis være tilgængelige midler på aktionærniveau til at betale skatten. Dette er en merbelastning for almindelige holdingselskaber, hvor aktionærkredsen er over syv i forhold til tilsvarende selskaber med højst syv aktionærer. Hertil skal lægges, at det oftest er mindre virksomheder, som udsættes for denne merbelastning (beskatning umiddelbart i forlængelse af selve salget, uanset at salgsprovenuet reelt ikke er tilgængeligt for aktionærerne, og en beskat-

ning for personer som kapitalindkomst med op til 51 % i stedet for som aktieindkomst med op til 42 %). I praksis er det fx familieejede virksomheder, rådgivnings- og konsulentvirksomheder med partnerstrukturer og forskellige former for iværksættervirksomheder med en større kreds af deltagere. Disse salgsselskabers formål er på ingen måde kollektiv investering i værdipapirer, hvad der var det oprindelige afsæt for reglerne om investeringsselskaber. Tværtimod har selskabernes reelle eksistensgrundlag indtil frasalget bygget på driftsvirksomhed. Der er tale om selskaber, der almindeligvis bliver afviklet, efterhånden som det endelige salgspøvenu bliver tilgængeligt. Salgsselskaberne vil samtidig ikke have mulighed for at afværge beskatningen efter investeringsselskabsreglerne, da selskabets aktiver er låst enten i form af et gældsbrief eller som følge af civile retlige forpligtelser overfor en køber.

Bech-Bruun ønsker bekræftet, at disse selskaber er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 i sin nuværende udformning.

Kommentar:

Der henvises til besvarelsen af Skatteudvalgets spørgsmål nr. 14.

Afsnit 7. Dobbeltbeskatning

(o)

Bech-Bruun ønsker bekræftet, at i en struktur med et holdingselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og et 100 pct. ejet datterselskab, der investerer i værdipapirer m.v., vil aktionærene i holdingselskabet blive lagerbeskattet af deres aktier samtidig med, at holdingselskabet beskattes med 15 pct. af de udbytter, som det modtager fra datterselskabet.

Der bør efter Bech-Bruuns opfattelse tages højde for denne uhensigtsmæssighed i nærværende lovforslag.

Kommentar:

Det kan bekræftes, at der i den beskrevne struktur vil ske beskatning, som angivet.

Reglen om beskatning med 15 pct. af udbytter, som et investeringsselskab modtager fra danske selskaber, er indført med det formål at imødegå, at personer eller selskaber i udlandet undgår beskatning af udbytter fra aktier i danske selskaber ved at placere aktierne i et investeringsselskab, akkumulere udbytterne skattefrit i investeringsselskabet og derefter sælge aktierne uden begrænset skattepligt.

Når reglen også gælder i forhold til danske investeringsselskaber, er baggrunden, at disse kan have udenlandske aktionærer, samtidig med at en begrænsning til udenlandske investeringsselskaber ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten.